

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις πρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑσπερίαις πρ. 16 — Ἐν ὁ ἡμερ. πρ. 15.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἀπὸς ἡ ὁίς, λ. 40, τρίς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 10, ἑτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡμεῖς οὔτινες ἀρχίσαμεν νὰ ἔχωμεν ἰδανικὸν μας τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος, ἡμεῖς οὔτινες παρητήθημεν ἔπειτα τοῦ ἰδανικοῦ αὐτοῦ, καὶ εἵπομεν ὅτι δεχόμεθα εὐγνωμόνως τὰ δῶρα τῆς εὐνομίας καὶ παρ' αὐτῶν τῶν Βασιλικῶν χειρῶν, ἀρκεῖ ν' ἀπολαύσωμεν Β.σιλέα θέλοντα νὰ σώσῃ τὸν τόπον, ἡμεῖς οὔτινες περιοριζόμεθα νὰ ζητῶμεν ἐλευθερίαν καὶ πρόοδον, ὕστερὸν ἀπὸ τόσας ἀπογοιτεύσεις, ὕστερον ἀπὸ ἡμιόνους Κυβερνήτας καὶ ὄνους πολίτας, ὕστερον ἀπὸ ἐπαγγελματικὴν διαφθορὰν τῶν πρώτων καὶ φυσιολογικὸν μαρασμὸν τῶν δευτέρων, μετεβάλλομεν τῶρα ἰδανικὸν καὶ δὲν ζητοῦμεν ἄλλο παρὰ **φθνήν** **Κυβέρνησιν**.

* *

Κάτω αἱ μεγάλαι ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, ἡ ἐπέκτασις τῶν ὁρίων, ἡ ἐνότης τοῦ ἔθνους, ἡ γέννησις καὶ παρ' ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης, ἡ μόρφωσις τοῦ πλήθους, ἡ καθολικὴ ψηφοφορία, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συντάγματος, τὰ δημόσια ἔργα.

Μεγάλαι ἰδέαι ὡς ἀναγορευθῇ ἡ **φθνήν**! Μικρὰ λέξις ἥτις λέγει πολλά. Φθνήναι εἶναι ἡ ὑπαρξίς, ἡ ἐλπίς, ἡ ζωὴ, ἡ ἡδονή, τοῦ βρέφους τὸ μειδίαμα, ὁ χορτασμός τῶν τέκνων, ἡ στείλῃδων τοῦ οἴκου, ἡ ἐκ τοῦ κόπου ἀνάπαυσις τοῦ ἐργάτου, ὁ ἀνευ ὠδίνων καὶ στεναγμῶν ὕπνος, ἡ δροσερὰ ἐξέγερσις, αἱ διαφανεῖς στιγμαὶ τοῦ κολασμένου βίου, τὰ φαεινὰ σημεῖα μεγαλυχολικῶν ὑπαρξεων, τὸ νανούρισμα τῆς παραφροσύνης ὅτι εἶναι κατὰ τι ὁ βίος, τὸ προσκεφάλαιον ἐρ' οὐ στηρίζει τὴν κεκτημένην κεφαλὴν ἡ ἀπόγνωσις καὶ ῥοφῶσα τὴν ῥητηνίτην καὶ καπνίζουσα σιγάρον, ἐλαφρὰν αἰσθάνεσιν τὴν ψυχὴν καὶ μειδιᾷ ὀλίγον.

Ἀπέναντι τῶσων ἀγαθῶν, ἔχομεν ἢ δὲν ἔχομεν δίκαιον ζητοῦντες νὰ καταπέσουν ὅλοι οἱ φραγμοὶ οἱ χωρίζον-

τες τὰ δύο μεγάλα κόμματα, νὰ καταπέσῃ καὶ αὐτὸ τὸ μαγικὸν διάφραγμα τῶν τιμιῶν καὶ τῶν μὴ τιμιῶν, καὶ νὰ διακριθῶσιν εἰς **φθνήν** καὶ εἰς **ἀκριβοῦς**;

— Κύριε Κουμουνδούρε, μᾶς κυβερνᾶτε φθνηρότερα ἀπὸ τὸν κύριον Τρικούπη;

Εἰμεθα μαζί σας.

— Κύριε Τρικούπη, μᾶς κυβερνᾶτε ἀκριβώτερα ἀπὸ τὸν κύριον Κουμουνδούρον;

Εἰμεθα ἐναντίοι σας.

* * *

Ἐνθυμούμεθα τὸν κ. Τρικούπη τοῦ 1880. Τὸν ἐνθυμούμεθα τόσον ζωηρῶς, ὥστε τὸν ἀναπαριστάνομεν ἀκόμη καὶ τῶρα ἀναβρίνουντ' αὐτὸ βῆμα ἐν μέσῳ γενικῆς σιγῆς, μὲ χονδρὸς χαρτοκυλίνδρους ὑπὸ μάλης, ἀναπτύσσοντα αὐτοὺς καὶ ἐν μέσῳ γενικῆς ἀναψυχῆς μίαν πρὸς μίαν ἀριθμοῦντα τὰς οἰκονομίας ὡς ἐπηγγέλλετο ὁ νέος πρωθυπουργὸς νὰ φέρῃ, μετὰ τὴν σπατάλην, μετὰ τὰ πετώματα, μετὰ τὸ χρηματοπράγμα, ὅπερ en grand καὶ en gros εἶχε πανηγυρισθῇ ἐπὶ τῶν παρατεταμένων μετὰ τὴν οἰκουμένην πρωθυπουργιῶν τῶν κυρίων Κουμουνδούρου καὶ Δεληγιάννη.

Εἰς πόσα ἑκατομμύρια ἀνῆρχετο τότε ὁ προϋπολογισμός τοῦ κυρίου Τρικούπη;

Εἰς **πενήντα δύο** ἑκατομμύρια.

Εἰς πόσα δὲ ἀνέρχεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἰδίου Τρικούπη τοῦ 1883;

Εἰς **ὀγδῶντα** ἑκατομμύρια!

Ἐν τῷ τριῶν ἐτῶν ἔχομεν διαφορὰν τριάκοντα ἑκατομμυρίων. Ὁ κύριος Τρικούπης μᾶς στοιχίζει κατ' ἔτος δέκα ἑκατομμύρια. Τὸ 1885 ὅλ' ἔχομεν τρικουπικὸν προϋπολογισμὸν ἑκτὸν ἑκατομμυρίων, ἐὰν δὲν ἔχομεν ἑκατὸν εἴκοσι. Καὶ σημειώτατε ὅτι τὸ 1880 ἦτο ἔτος παλεικόν, καθόσον τὸ ζήτημά μας δὲν εἶχε λυθῇ, ἐνῶ τὸ 1883 εἶναι ἔτος εἰρηνικώτατον, ἀφοῦ ἐπῆραμεν καὶ αὐτὸ τὸ Καραλῇ Ταμποῦ καὶ αὐτὴν τὴν Γουνίτσα μας!

* *

Ἐγνωρίζομεν τὸν κ. Τρικούπη δύνατον εἰς δύο εἰδικότητας, τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ. Καὶ ἠπορούμεν ἐν τῇ νέᾳ πρωθυπουργίᾳ τοῦ ὅτι ἀντὶ νὰ φυλάξῃ δι' ἑαυτὸν τὰ χαρτοφυλάκια τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν, παρέδωκε τὸ δεύτερον εἰς τὸν δανδῆν κ. Καλλιγᾶν, ἐφ' οὗ ἐβάρυνε ἡ πρόληψις ὡς περισσότερον τραπεζικοῦ ἢ κυβερνητικοῦ ὄργανου; Τώρα, ἡ ἀπορία μας ἐλύθη. Ὁ ἄνθρωπος τῶν οἰκονομιῶν ἐντρέπετο νὰ παρυσιασθῇ μόνος τοῦ ὡς ἄνθρωπος τῆς σπατάλης. Ὁ κ. Καλλιγᾶς τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς κόσκινον. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ὅστις θὰ κοσκινίσῃ ὅλα.

— Ντρέπεσαι; λέγει ἡ παροιμία, πάρε κόσκινον. Εἰς τὸ κατασκευάσμα αὐτὸ ἀποδίδεται δηλαδὴ καλῶς κακῶς πληθώρα ἀνακρίσεως. Τὴν ιδιότητα αὐτὴν οὐδόλως τὴν διέψευσεν ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐν τῷ εἰσηγητηρίῳ εἰς τὸν προϋπολογισμόν λόγῳ τοῦ, μετ' ἀκκισμῶν καὶ κουνήματων ζητήσας νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν κόσμον, ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας (εἶναι αἱ λέξεις τοῦ αὐτοῦ) διότι μᾶς ἔφερε τὸ Ἰσοζύγιον καὶ πλὴν τοῦ Ἰσοζυγίου καὶ περισσεύμα!

Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειτο εἰς στενοχωρίαν πῶς νὰ θαυμάσῃ ἑαυτὸν. Ἐνθυμήθημεν τὴν Νανᾶν τοῦ Ζολᾶ, ὅταν μεθύουσα ἡ σὰρξ τῆς ἐξ ἀλαζονίας τόσης πρὸς αὐτὴν γενομένης λατρείας ἀποβάλλει πᾶν τὸ περιβάλλον αὐτὴν ἱμάτιον καὶ ἀποκαλύπτεται στίλβουσα ἐξ αὐτολατρείας πρὸ τοῦ μαγικοῦ κατόπτρου καὶ στρεφομένη ἐμπροσθεν, ὀπισθεν, πλευρόθεν καὶ ἀγωνιώσα ὅτι δὲν δύναται ψηλαφητώτερον, ἐπιδεικτικώτερον νὰ θαυμάσῃ ἑαυτήν.

Ὁ Καλλιγᾶς Νανᾶς θαυμάζων τὰ κάλλη τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ εἰς βᾶρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ!

Καὶ ποῖα εἶναι τὰ κάλλη τῆς ἀρσενικῆς αὐτῆς Μανῶν Λεσκῶ;

Ἐκ τῶν ἐξόδων, λέγει, δὲν ἀφαιρεῖ οὔτε κεραίαν, διότι βλάπτεται ἡ διοίκησις.

Ποία διοίκησις;

Ἡ φλυότερα καὶ ληστρικώτερα διοίκησις ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς δὲ τὰ ἔσοδα προστίθῃσι νέους φόρους δεκατριῶν ἑκατομμυρίων, φόρους βαρύνοντας οὐχὶ τὴν τάξιν τοῦ Καλλιγᾶ, τὴν ἀπάγα, τὴν ἑκατομμυριοῦχον, τὴν λαθροχειροῦσαν ὅλον τὸν ἀκίνητον καὶ κινητὸν πλοῦτον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τὰς πενομένας, τὰς φθινούσας σωματικῶς, ἠθικῶς, ψυχικῶς.

Πότε δὲ αὐτό;

Ὅστερα ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων πράγματα ἀξίας μιᾶς δραχμῆς τὰ πληρώνομεν ἐδῶ τρεῖς, ὕστερα ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τὴν ὑπερτιμήσασαν ὅλα σχεδὸν τ' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν μας κατὰ εἴκοσι καὶ πλέον τοῖς ἑκατόν, καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ τερατώδες αὐτὸ ἐξάμβλωμα τῆς νομισματικῆς μεταβολῆς, τὸ συνταράξαν ὅλον τὸν τόπον χωρὶς λόγον, χωρὶς ἀνάγκην, καὶ κλέπτων καθημερινῶς ἀπὸ τὰ θυλάκια τῶν πολιτῶν ποῦ πέντε, ποῦ δέκα τοῖς ἑκατόν.

Πάντοτε ἐγνωρίσαμεν ἀτυνειδήτους κυβερνήτας· οὐδέποτε ὅμως ἐγνωρίσαμεν ἀκριβοτέρους ἀτυνειδήτους, ὡς ὅμως, κύριοι ὑπουργοὶ μας.

Καλεῖθάν.

ΒΟΥΛΗ.

Δευτέρα—Τρίτη

Δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰς συζητήσεις τῆς προχθὲς Τρίτης καὶ τῆς Δευτέρας,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(ὑπὸ ΜΠΟΔΕΜ)

Ἐν τινὶ παρεκκλησίᾳ τῆς ἐν . . . Μοῦνης ὑπῆρχε κιβώτιόν τι παλαιὸν καὶ σισαθρομένον πλήρης ἐφθαρμένων βιβλίων. Οὐδεὶς τῶν σοφῶν περιηγητῶν τῶν ἐπισκευθέντων κατὰ καιροὺς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Μοῦνης ἤξισσε τὰ ῥήθη ἐκ περιεργίας βλέμμα καὶ πρὸς τὸ λησμονημένον κιβώτιον. Ἀλλ' ὁ γίγας μου κ. Β. ὅστις διέπρεπε διὰ τὴν πρὸς τὰ περιφρονούμενα πράγματα στοργὴν τοῦ, ἀν καὶ μόνον χάριν τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων εἶχε ἐπισκευθῇ τὰ μέρη ἐκεῖνα, οὐχ ἥττον ἠρεύνησε τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ, καὶ εὗρε, μεταξὺ πολλῶν βιβλίων τῆς ἐκκλ. ἀκολουθίας, τὰ ἐσκορπισμένα φύλλα παλαιοῦ χειρογράφου

ἐπὶ μεμβράνης. Συρραβῶσας δὲ καὶ ταξινομήσας αὐτὰ ἐπιμελῶς, κατάρθωσε τὰ ἀναγνώσῃ ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν βιογραφίαν ἀναχωρητοῦ τινος τῆς ΙΓ'. ἑκατοστιατηρίδος διαγαγόντος πολυκύματον βίον πρὸ τῆς εἰς τὸ μορσστήριον εἰσόδου του. Ἡ βιογραφία δὲ αὕτη ἐσχετίζετο μετὰ τῆς ἱστορίας τῶν Κυκλάδων. Ὁλίγα τινὰ φύλλα ἔλειπον ἐκ τοῦ βιβλίου, ὡς τὸ περιεχόμενον ἠδύνατο εὐχερῶς τὰ ἀναπληρωθῇ ἐξ ἄλλων πηγῶν.

Ὁ γίγας μου ἐνόμισε καλὸν τὰντιγράψῃ τὸ σύνολον χωρὶς τὰ προσθήκη λέξιν. Μόνον τὸ λεκτικὸν μετέβαλεν ὀλίγον, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν ἐκδότην, ὅστις τὸ δημοσιεῖ πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ἀναγνώστων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Κεφ. Α'. — Ἐκδρομή.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1199 οὐδεὶς καθ' ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος εἶχεν ὠραιοτέραν σύζυγον τῆς τοῦ Ἰωάννου Μούχρα, πλουσίου εὐπατρίδου κατοικοῦντος ἐν Νάξῳ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐκώλυεν αὐτὸν τοῦ νὰ ἐκτελῇ παραβόλους ἐκδρομὰς κατὰ τῶν Γενουαίων πειρατῶν, τῶν ἐνοχλούντων ἀδιαλείπτως τοὺς Βενετοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ τοὺς φιλησύχους νησιώτας.